

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่หนึ่งร้อยห้าสิบแปด

การเปิดเผยนิมิต: ความเข้าใจเรื่องวันแห่งการโศกเศร้าในพระธรรมดาเนียล

Jeff Pippenger

2024-03-25

ในปีที่สามแห่งรัชกาลไซรัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย มีสิ่งหนึ่งได้ถูกสำแดงแก่ดาเนียล ผู้ซึ่งมีนามว่าเบลเทซซาร์; และสิ่งนั้นเป็นความจริง แต่เวลาที่กำหนดไว้ นั้นยืดยาว: และท่านก็เข้าใจสิ่งนั้น และมีความเข้าใจในนิมิตนั้น ในครั้งนั้น ข้าพเจ้า ดาเนียล กำลังโศกเศร้าอยู่ตลอดสามสัปดาห์เต็ม ข้าพเจ้ามิได้รับประทานอาหารโอชะเลย ทั้งเนื้อและเหล้าองุ่นก็มิได้เข้าปากข้าพเจ้า ทั้งข้าพเจ้ามิได้ขโลมตัวเลย จนกว่าสามสัปดาห์เต็มจะครบถ้วน และในวันที่ยี่สิบสี่ของเดือนแรก ขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ริมฝั่งแม่น้ำใหญ่ ซึ่งเป็นฮิดเดเคล Daniel 10:1-4.

ระหว่างช่วงเวลาสามวันครึ่งเชิงสัญลักษณ์แห่งวโรกษณ์ที่สิบเอ็ด เมื่อพยานทั้งสองนอนตายอยู่ที่ถนนนั้น มี "สิ่งหนึ่ง" ถูกเปิดเผยแก่เบลเทซซาร์ ก่อนหน้านั้นเขาได้เข้าใจ "นิมิต" (mareh) แล้ว เพราะในบทที่เก้า กาเบรียลได้มาหาเขาและให้ความเข้าใจเกี่ยวกับนิมิตนั้นแล้ว

แท้จริง ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังกล่าวคำอธิษฐานอยู่นั้น ชายผู้หนึ่งคือกาเบรียล ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นในนิมิตครั้งแรกนั้น ได้ถูกใช้ให้บินมาอย่างรวดเร็ว และมาแต่ต้องข้าพเจ้าในเวลาประมาณครึ่งบุยามเย็น และท่านได้แจ้งแก่ข้าพเจ้า และสนทนากับข้าพเจ้า และกล่าวว่า โอ ดาเนียล บัดนี้ข้าพเจ้าออกมาเพื่อให้ท่านมีปัญหาและความเข้าใจ ตั้งแต่เมื่อคำวิงวอนของท่านเริ่มต้น พระบัญชาก็ได้ออกมา และข้าพเจ้ามาเพื่อสำแดงแก่ท่าน เพราะท่านเป็นผู้ที่ทรงรักยิ่งนัก ฉะนั้นจงเข้าใจเรื่องนั้น และพิจารณาในนิมิตนั้นเถิด ดาเนียล 9:21-23

"ชายคนนั้นคือกาเบรียล ซึ่ง" ดาเนียล "ได้เห็นในนิมิตครั้งต้น" นั้น กำลังอ้างถึง "chazon" คือ นิมิตแห่งประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ ซึ่งหมายถึงการที่กาเบรียลอธิบายนิมิตเรื่องอาณาจักรต่าง ๆ แห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์แก่ดาเนียลในบทที่แปด แต่ "นิมิต" ซึ่งต่อมาดาเนียลจะต้องพิจารณาในบทที่เก้า คือ "mareh" นิมิตแห่งภาพที่ปรากฏ จากนั้นกาเบรียลจึงให้รายละเอียดเชิงประวัติศาสตร์ของคำพยากรณ์สองพันสามร้อยปีแก่ดาเนียล

บทที่เก้าได้สำเร็จแล้วในปีแรกแห่งรัชกาลดาร์รัส เมื่อเบลเทซซาร์กล่าวว่าเขา "เข้าใจนิมิต" ใน "ปีที่สามแห่งไซรัล" นั้น เขาได้เข้าใจ "มาระห์" ซึ่งเป็นนิมิตนั้นมาเป็นเวลาสองปีแล้ว สิ่งที่เบลเทซซาร์ได้เข้าใจใน "คราวนั้น" แห่งการไว้ทุกข์ ก็คือ "เรื่องนั้น" ซึ่งเป็นคำภาษาฮีบรูว่า "dabar" และเรื่องนั้นยืดยาวออกไป เพราะเวลาที่กำหนดไว้ นั้นคือสองพันห้าร้อยยี่สิบปี

ดาเนียลได้เข้าใจ "สิ่งนั้น" อยู่แล้วบางส่วน เพราะเขากำลังกระทำคำอธิษฐานแห่งเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหกในบทที่เก้า และนั่นคือคำอธิษฐานของ "สิ่งนั้น" มีความสว่างเพิ่มขึ้นเกี่ยวกับ "เจ็ดกาล" ซึ่งเบลเทซซาร์ได้เข้าใจในระหว่างยี่สิบเอ็ดวันแห่งการไว้ทุกข์ และความสว่างที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับ "เจ็ดกาล" ในระหว่างวันแห่งการไว้ทุกข์เหล่านั้น เป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงความสว่างที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับ "เจ็ดกาล" ในปี 1856 พวกมิลเลอร์ได้ก็เคยรู้เรื่อง "เจ็ดกาล" มาก่อนเช่นกัน เพราะพวกเขาได้ประกาศเรื่องนี้แล้ว แต่มีความสว่างเพิ่มเติมที่จะมาทดสอบพวกเขา ณ จุดสำคัญยิ่งแห่งประวัติศาสตร์ของพวกเขาเอง เมื่อพวกเขาเปลี่ยนผ่านจากขบวนการฟีลาเดลเฟียไปสู่ขบวนการเลาตีเซีย

วันแห่งการไว้ทุกข์ของเบลซซาร์สอดคล้องกับประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของช่วงเวลาที่ยี่สิบหกปีแห่งการฟีลาเดลเฟียเปลี่ยนผ่านไปสู่ขบวนการเลาตีเซียในปี 1856 และต่อมาไปสู่คริสตจักรแอ็ดเวนติสต์แห่งเลาตีเซียในปี 1863

ทั้งประวัติของเบลซัสซาร์และของชาวมิลเลอไรต์เกี่ยวกับความสว่างที่เพิ่มขึ้นในเรื่อง "เจ็ดกาล" สอดคล้องกับการเปลี่ยนผ่านของขบวนการเลาดีเซียแห่งทูตสวรรค์องค์ที่สาม ไปสู่ขบวนการฟีลาเดลเฟียของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน และกับวันแห่งการไว้ทุกข์ ซึ่งอยู่ในช่วงเวลาแห่งการรอคอย เมื่อความสว่างที่เพิ่มขึ้นในเรื่อง "เจ็ดกาล" จะต้องได้รับการเปิดเผย

เบลซัสซาร์เป็นตัวแทนหึ่งของผู้สื่อสารและของขบวนการ ในวันเวลาแห่งการคร่ำครวญของเขา ผู้สื่อสารนั้นจะต้องเข้าใจ "สิ่งนั้น" ซึ่งคือความจริง และต่อมาเขาจะต้องนำเสนอ "สิ่งนั้น" แก่ขบวนการ เมื่อมีคาเอลทรงให้พยานทั้งสองพินคืนขึ้นในปี 2023.

คำภาษาฮีบรู "mareh" (นิมิตแห่งการทรงปรากฏของพระคริสต์) ซึ่งดาเนียลถูกระบุว่าเข้าใจในข้อหนึ่งนั้น ปรากฏอยู่สี่ครั้งในนิมิตสุดท้ายของดาเนียล สองครั้งได้รับการแปลว่า "นิมิต" และอีกสองครั้งแปลว่า "การทรงปรากฏ" ครั้งแรกที่ดาเนียลใช้คำนั้นในข้อหนึ่ง เขากำลังระบุว่าเขาเข้าใจ "นิมิต" แต่การกล่าวถึงอีกสามครั้งนั้นชี้ว่าดาเนียลกำลังประสพกับนิมิตนั้น ในข้อหก พระพิภพของพระคริสต์เป็น "ดวง 'การทรงปรากฏ' ของฟ้าแลบ"

และในวันที่ยี่สิบสี่แห่งเดือนแรก เมื่อข้าพเจ้าอยู่ริมฝั่งแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำฮิดเดเคลนั้น ข้าพเจ้าเงยตาขึ้นมอง และดูเกิด มีชายผู้หนึ่งสวมผ้าปานเนื้อละเอียด บันเอวของท่านคาดด้วยทองคำเนื้อดีแห่งอูฟาซ กายของท่านก็เป็นดั่งพลอยเขียวหน้าแล้ง และใบหน้าของท่านดูลักษณะแห่งฟ้าแลบ ดวงตาของท่านดุดกเปล่งไฟ และแขนทั้งสองกับเท้าทั้งสองของท่านดุดกของสัมฤทธิ์ขัดมัน และเสียงถ้อยคำของท่านก็เหมือนเสียงของมหาชน และข้าพเจ้า คือดาเนียล ผู้เดียวที่เห็นนิมิตนั้น เพราะคนทั้งหลายที่อยู่กับข้าพเจ้ามิได้เห็นนิมิตนั้น แต่ความสิ้นสะท้านอย่างใหญ่หลวงได้ตกเหนือเขาทั้งหลาย จนเขาพากันหนีไปซ่อนตัว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงถูกทิ้งไว้ตามลำพัง และได้เห็นนิมิตยิ่งใหญ่นี้ และไม่มีกำลังเหลืออยู่ในข้าพเจ้าเลย เพราะความงามสง่าของข้าพเจ้าได้กลับกลายเป็นความทรุดโทรมในตัวข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็มิได้มีกำลังเหลืออยู่เลย ดาเนียล 10:4-8

ยังมีคำภาษาฮีบรูอีกคำหนึ่งที่แปลว่า "นิมิต"

ซึ่งเราจะกล่าวถึงภายหลังจากที่เราได้แสดงลักษณะบางประการของคำภาษาฮีบรูว่า "mareh" แล้ว ในข้อพระคัมภีร์ก่อนหน้านี้ คำว่า "ลักษณะที่ปรากฏ" นั้นคือคำภาษาฮีบรูว่า "mareh" คำเดียวกันนี้ได้รับการแปลว่า "นิมิต" ในข้อที่สิบหก ในข้อที่สิบหก นิมิตของพระคริสต์ได้กระทำให้ดาเนียลเศร้าโศก

และดูเกิด ผู้หนึ่งซึ่งมีลักษณะคล้ายบุตรแห่งมนุษย์ได้แต่ต้องริมฝีปากของข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้าจึงอ้าปากพูด และกล่าวแก่ท่านผู้ที่ยืนอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้าว่า โอ เจ้านายของข้าพเจ้า เพราะนิมิตนั้น ความทุกข์ระทมของข้าพเจ้าได้ถาโถมกลับมาสู่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็มิได้เหลือเรี่ยวแรงอยู่เลย ดาเนียล 10:16

คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า "ความโศกเศร้า" หมายถึงบานพับ และ "นิมิต" แห่งการปรากฏของพระคริสต์ที่ดาเนียลเห็นในข้อนั้นได้หมุนไปบนบานพับ บานพับในคำพยากรณ์เป็นสัญลักษณ์ของจุดเปลี่ยน.

"มีบทเรียนที่ต้องเรียนรู้จากประวัติศาสตร์ในอดีต และได้มีการเรียกร้องให้ใส่ใจบทเรียนเหล่านี้ เพื่อให้ทุกคนเข้าใจว่าพระเจ้าทรงกระทำงานตามแนวทางเดียวกันในบัดนี้ ดั่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำมาโดยตลอด พระหัตถ์ของพระองค์ปรากฏให้เห็นทั้งในพระราชกิจของพระองค์และท่ามกลางบรรดาประชาชาติในปัจจุบัน

เช่นเดียวกันกับที่ได้เป็นมาเสมอ นับตั้งแต่ครั้งแรกที่ชาวประเสริฐได้ถูกประกาศแก่อาดัม ในสวนเอเดน.

“มีช่วงเวลาอยู่ซึ่งเป็นจุดหักเหในประวัติศาสตร์ของประชาชาติทั้งหลายและของคริสตจักร ในการทรงจัดเตรียมของพระเจ้า เมื่อวิกฤตการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้มาถึง แสงสว่างสำหรับเวลานั้นก็จะถูกประทานให้ หากได้รับไว้ ก็มีความก้าวหน้าฝ่ายจิตวิญญาณ; หากถูกปฏิเสธ ความเสื่อมถอยฝ่ายจิตวิญญาณและความอับปางก็จะตามมา องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเปิดเผยไว้ในพระวจนะของพระองค์ถึงงานเชิงรุกของชาวประเสริฐที่ได้ดำเนินมาแล้วในอดีต และจะเป็นไปในอนาคต กระทั่งถึงความขัดแย้งครั้งสุดท้าย เมื่อบรรดาอำนาจของซาตานจะกระทำการเคลื่อนไหวอันน่าอัศจรรย์ครั้งสุดท้ายของมัน” Bible Echo, August 26, 1895.

ข้อสืบทอดเป็นจุดหักเหในประวัติศาสตร์ซึ่งเบลเทซซาร์เป็นตัวแทนอยู่ เป็นจุดหักเหสำหรับทั้งเขาแห่งพรครีฟลิปกัน (ชาติ) และเขาแห่งโปรเตสแตนต์ (คริสตจักร) ข้อนี้เป็นตัวแทนของวิกฤต และเป็นจุดที่ความสว่างพิเศษสำหรับประวัติศาสตร์นั้น ได้ถูกประทานให้ จุดหักเหสำหรับดาเนียลเกิดขึ้นเมื่อดาเนียลได้ถูก “ตะตอง” เป็นครั้งที่สองจากทั้งหมดสามครั้ง ดาเนียลจะถูกตะตองสามครั้ง และครั้งที่สองที่เขาถูกตะตองนั้นเป็นจุดหักเหสำหรับดาเนียล และจุดหักเหตนเองคือครั้งที่สองจากสามครั้งที่ดาเนียลได้เห็นนิมิต “mareh”

และดูเถิด ผู้หนึ่งคล้ายดังบุตรแห่งมนุษย์ได้ตะตองริมฝีปากของข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้าก็อ้าปากพูด และกล่าวแก่ท่านผู้ยืนอยู่ตรงหน้าข้าพเจ้าว่า โอ เจ้านายของข้าพเจ้า ด้วยนิมิตนั้น ความทุกข์ระทมของข้าพเจ้าได้หวนกลับมาหับข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ไม่เหลือกำลังเลย ดาเนียล 10:16

เราจะกล่าวถึงการตะตองทั้งสามนั้นในไม่ช้า ครั้งแรกในสี่ครั้งที่ดาเนียลใช้คำว่า “mareh” คือคำพยานของท่านว่าท่านเข้าใจนิมิต และการอ้างถึงอีกสามครั้งสุดท้ายระบุถึงประสบการณ์ของท่านเมื่อท่านได้เห็นภาพปรากฏนั้นจริง ๆ ครั้งที่สามที่ท่านระบุนิมิตแห่งภาพปรากฏนั้นคือในข้อสืบทอด ซึ่งเป็นที่ที่ท่านถูกตะตองเป็นครั้งที่สาม

แล้วผู้หนึ่งซึ่งมีลักษณะเหมือนมนุษย์ได้มาสัมผัสข้าพเจ้าอีก และท่านได้เสริมกำลังแก่ข้าพเจ้า ดาเนียล 10:18

เมื่อถูกสัมผัสครั้งที่สอง ในข้อสืบทอด ซึ่งเป็นกรกล่าวถึงนิมิต “มาราห์” เป็นครั้งที่สอง กำลังของเขาก็หมดสิ้นไป แต่เมื่อถูกสัมผัสครั้งที่สาม กำลังของเขาก็ได้รับการฟื้นคืน ในข้อสืบทอด สิบหก และสิบแปด ดาเนียลถูกสัมผัส ในข้อสืบทอด ดาเนียลเห็นพระลักษณะของพระคริสต์ และต่อจากนั้นคือกาเบรียล และในข้อสืบทอด กาเบรียลสัมผัสดาเนียลเป็นครั้งแรก

แล้วข้าพเจ้าเงยตาขึ้นดู และดูเถิด มีชายผู้หนึ่งสวมผ้าปานเนื้อละเอียด เอวคาดด้วยทองคำเนื้อดีแห่งอูฟาส ภายของท่านดวลเบริล พระพักตร์ดวลแสงฟ้าแลบ ดวงตาดวลตะเกียงเพลิง แขนและเท้าดวลทองคำขัดเงา และเสียงถ้อยคำของท่านดวลเสียงของมหาชน และข้าพเจ้า คือดาเนียล เห็นนิมิตนั้นแต่ผู้เดียว เพราะคนทั้งหลายที่อยู่กับข้าพเจ้าไม่เห็นนิมิตนั้น

แต่ความสะทกสะท้านอย่างใหญ่หลวงได้ตกอยู่เหนือเขาทั้งหลาย จนเขาทั้งหลายพากันหนีไปซ่อนตัว เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงถูกทิ้งให้อยู่ลำพัง และได้เห็นนิมิตอันยิ่งใหญ่นี้ และไม่มีกำลังเหลืออยู่ในข้าพเจ้าเลย เพราะความงามสง่าของข้าพเจ้าได้แปรเปลี่ยนเป็นความทรุดโทรม และข้าพเจ้าหาได้มีกำลังเหลืออยู่ไม่

แต่ข้าพเจ้าได้ยินเสียงถ้อยคำของท่านนั้น และเมื่อข้าพเจ้าได้ยินเสียงถ้อยคำของท่าน ข้าพเจ้าก็ขบหน้าลงสู่พื้น ตกอยู่ในภาวะหลับลึก และดูเถิด มีมือหนึ่งตะตองข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้าชันกายขึ้นอยู่บนเขาทั้งสองและบนฝ่ามือทั้งสองของข้าพเจ้า และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า โอ ดาเนียล ผู้เป็นที่รักยิ่ง จงเข้าใจถ้อยคำที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน และจงยืนขึ้นตรงเถิด

เพราะบัดนี้ข้าพเจ้าถูกส่งมายังท่าน และเมื่อท่านกล่าวถ้อยคำนี้แก่ข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็ยืนขึ้นด้วยความสันทะ แล้วท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า ดาเนียลเอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะตั้งแต่วันแรกที่ท่านได้ตั้งใจจะเข้าใจ และก้อมตลงเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าของท่าน ถ้อยคำของท่านก็ได้รับฟังแล้ว และข้าพเจ้าก็มาเพราะถ้อยคำของท่าน แต่เจ้านครแห่งราชอาณาจักรเปอร์เซียได้ขัดขวางข้าพเจ้าอยู่ยี่สิบเอ็ดวัน และดูเถิด มีคาเอล ผู้หนึ่งในบรรดาเจ้านายชั้นสูง ได้มาช่วยข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็คงอยู่ที่นั่นกับกษัตริย์ทั้งหลายแห่งเปอร์เซีย บัดนี้ข้าพเจ้ามาเพื่อทำให้ท่านเข้าใจว่า อะไรจะบังเกิดแก่ชนชาติของท่านในกาลปลาย เพราะนิมิตนั้นยังเกี่ยวกับวันเวลาอีกมากนัก ดาเนียล 10:5-14

แล้วในข้อสิบหก ดาเนียลก็ถูกแต่งตั้งเป็นครั้งที่สอง เมื่อเขาเห็นนิมิตของพระคริสต์

และเมื่อท่านได้กล่าวถ้อยคำเช่นนั้นแก่ข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็ก้มหน้าลงถึงพื้นดินและกลายเป็นไต้ และดูเถิด มีผู้หนึ่งซึ่งมีลักษณะประหนึ่งบุตรทั้งหลายของมนุษย์ได้แต่งตั้งริมฝีปากของข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้าจึงอ้าปากพูด และกล่าวแก่ท่านผู้ที่ยืนอยู่ตรงหน้าข้าพเจ้าว่า โอ เจ้านายของข้าพเจ้า ด้วยนิมิตนั้นความทุกขระทมของข้าพเจ้าได้หวนกลับมาสู่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ไม่เหลือกำลังเลย เพราะผู้รับใช้ของเจ้านายของข้าพเจ้าผู้นี้จะสนทนากับเจ้านายของข้าพเจ้าผู้นี้ได้อย่างไร เพราะสำหรับข้าพเจ้า ทนได้นั้นกำลังก็ไม่เหลืออยู่ในข้าพเจ้าเลย และลมหายใจก็ไม่เหลืออยู่ในข้าพเจ้าเช่นกัน ดาเนียล 10:15-17

แล้วดาเนียลก็ถูกแต่งตั้งเป็นครั้งที่สาม เมื่อกาเบรียลปรากฏ มิใช่พระคริสต์

แล้วผู้หนึ่งซึ่งมีลักษณะดังมนุษย์ก็มาแต่งตั้งข้าพเจ้าอีก และเขาได้เสริมกำลังแก่ข้าพเจ้า และกล่าวว่า โอ ท่านผู้เป็นที่รักยิ่ง อย่ากลัวเลย ขอให้สันติสุขจงมีแก่ท่าน จงเข้มแข็งเถิด เออ จงเข้มแข็งเถิด และเมื่อเขาพูดกับข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็มีกำลังขึ้น และกล่าวว่า ขอเจ้านายของข้าพเจ้าจงพูดเถิด เพราะท่านได้เสริมกำลังแก่ข้าพเจ้าแล้ว แล้วเขาจึงกล่าวว่า ท่านรู้หรือไม่ว่าเหตุใดข้าพเจ้าจึงมาหาท่าน? และบัดนี้ข้าพเจ้าจะกลับไปต่อสู้อีกกับเจ้าแห่งเปอร์เซีย และเมื่อข้าพเจ้าออกไปแล้ว ดูเถิด เจ้าแห่งกรีเซียจะมา แต่ข้าพเจ้าจะสำแดงแก่ท่านถึงสิ่งที่ถูกจารึกไว้ในหนังสือแห่งสวรรค์ และไม่มีผู้ใดยืนหยัดอยู่กับข้าพเจ้าในสิ่งเหล่านี้ นอกจากมีคาเอล ผู้เป็นเจ้าแห่งท่าน ดาเนียล 10:18-21

ดาเนียลถูกแต่งตั้งสามครั้ง และในครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สามนั้น เขาถูกแต่งตั้งโดยทูตสวรรค์กาเบรียล ส่วนครั้งที่สองที่เขาถูกแต่งตั้งนั้น เป็นโดยพระคริสต์ ดาเนียลใช้คำภาษาฮีบรูคำเดียวกันสี่ครั้ง แต่ในครั้งแรกในสี่ครั้งนั้น คือในข้อหนึ่ง เขากำลังกล่าวว่าเขาเข้าใจ "นิมิต" การเข้าใจความจริงเป็นสิ่งสำคัญ แต่ก็ไม่เหมือนกับการได้ประสบกับความจริง ดังที่เขาได้ประสบในอีกสามครั้งที่เหลือ

เมื่อวันเวลาแห่งการคร่ำครวญของดาเนียลสิ้นสุดลง เขาก็ได้รับประสบการณ์ของนิมิต ซึ่งเขาได้เข้าใจมาก่อนแล้วก่อนที่วันเวลาแห่งการคร่ำครวญของเขาจะสิ้นสุดลง ประสบการณ์นั้นประกอบด้วยสามขั้นตอน ซึ่งแสดงแทนด้วยการสัมผัสสามครั้ง การสัมผัสครั้งแรกและครั้งสุดท้ายกระทำโดยกาเบรียล และการสัมผัสครั้งแรกกระทำโดยพระคริสต์ การสัมผัสครั้งแรกและครั้งสุดท้ายนั้นเป็นอักษรตัวแรกและตัวสุดท้ายของอักษรฮีบรู ในขั้นตอนที่สองนั้น ดาเนียลตระหนักถึงสภาพของตนเองว่าเป็นคนบาปที่กบฏต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของตน ดังนั้นการสัมผัสครั้งแรกจึงเป็นตัวแทนของการกบฏ ดังที่แสดงแทนด้วยอักษรตัวที่สิบสามของอักษรฮีบรู

"แต่บัดนี้เปโตรมิได้ใส่ใจเรือหรือสิ่งบรรทุกอีกต่อไป อัครรย์ครั้งนี้ เหนือกว่าอัครรย์อื่นใดที่เขาเคยประจักษ์แก่ตา สำหรับเขาแล้ว เป็นการสำแดงฤทธานุภาพแห่งพระเจ้า ในพระเยซูเขาเห็นพระองค์ผู้ทรงควบคุมธรรมชาติทั้งสิ้นไว้ใต้อำนาจของพระองค์ การสถิตอยู่แห่งสภาพพระเจ้าได้เผยให้เห็นความไม่บริสุทธิ์ของตนเอง

ความรักที่เขามีต่อพระอาจารย์ของตน ความละเอียดต่อความไม่เชื่อของตน ความขอบพระคุณต่อการที่พระคริสต์ทรงยอมพระองค์ลงมา และเหนือสิ่งอื่นใด ความสำนึกในความเป็นมลทินของตนเมื่ออยู่ต่อพระพักตร์แห่งความบริสุทธิ์อันไม่มีที่สิ้นสุด—ทั้งหมดนี้ถ้าโถมท่วมทับเขา ขณะที่สหายของเขากำลังเก็บสิ่งที่อยู่ในอวนให้มั่นคง เปโตรก็ทรุดลงแทบพระบาทของพระผู้ช่วยให้รอด ร้องทูลว่า “จงไปเสียจากข้าพระองค์เถิด เพราะว่าข้าพระองค์เป็นคนบาป พระเจ้าข้า”

“พระดำรัสนั้นเป็นการทรงสถิตแห่งความบริสุทธิ์อันศักดิ์สิทธิ์เดียวกัน ซึ่งได้ทำให้ผู้เผยพระวจนะดาเนียลล้มลงประหนึ่งคนตายต่อหน้าทูตสวรรค์ของพระเจ้า เขากล่าวว่า ‘กำลังวังชาของข้าพเจ้าแปรเปลี่ยนไปเป็นความเสื่อมทราม และข้าพเจ้าไม่มีกำลังเหลืออยู่เลย’ ดังนั้นเมื่ออิสยาห์ได้เห็นพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า เขาจึงร้องว่า ‘วิบัติแก่ข้าพเจ้า! เพราะข้าพเจ้าพินาศแล้ว เนื่องด้วยข้าพเจ้าเป็นคนปากไม่สะอาด และข้าพเจ้าอาศัยอยู่ท่ามกลางชนชาติที่ปากไม่สะอาด เพราะนัยน์ตาของข้าพเจ้าได้เห็นองค์พระมหากษัตริย์ คือพระยาห์เวห์จอมโยธา’ ดาเนียล 10:8; อิสยาห์ 6:5 มนุษยชาติพร้อมด้วยความอ่อนแอและบาปของตน ถูกนำมาเปรียบเทียบกับความสมบูรณ์พร้อมแห่งสภาพพระเจ้า และเขาจึงรู้สึกว่าคุณภาพพระองค์อย่างสิ้นเชิงและไม่บริสุทธิ์ เช่นนี้เองที่เกื้อหนุนกับทุกคนซึ่งได้รับพระกรุณาให้เห็นความยิ่งใหญ่และความโอ้อวดระการแห่งพระเจ้า”

“เปโตรร้องอุทานว่า ‘จงไปเสียจากข้าพระองค์เถิด; เพราะว่าข้าพระองค์เป็นคนบาป;’ กระนั้นเขายังคงยึดพระบาทของพระเยซูไว้ ด้วยรู้สึกว่าคุณภาพพระองค์ได้ พระผู้ช่วยให้รอดตรัสตอบว่า ‘อย่ากลัวเลย; ตั้งแต่นี้ไปท่านจะจับคนทั้งหลายได้’ ภายหลังจากที่อิสยาห์ได้เห็นความบริสุทธิ์แห่งพระเจ้าและความไม่คู่ควรของตนเองแล้ว เขาจึงได้รับมอบหมายข่าวสารจากสวรรค์ ภายหลังจากที่เปโตรถูกนำให้ละทิ้งตนเองและพึงพากฎีอำนาจของพระเจ้าแล้ว เขาจึงได้รับการทรงเรียกให้ทำงานของตนเพื่อพระคริสต์” *The Desire of Ages*, 246.

นิมิต “mareh” คือนิมิตแห่งการทรงปรากฏของพระคริสต์ แต่ทูตสวรรค์กาเบรียลถูกแสดงไว้โดยการที่ดาเนียล ใช้คำนี้เป็นครั้งที่สองและครั้งที่สี่ ครั้งแรกเป็นถ้อยแถลงว่าเบลเทซซาร์เข้าใจนิมิตนั้น แต่สามครั้งสุดท้ายแสดงถึงการที่ดาเนียลได้ประสบนิมิตนั้น สามครั้งที่ดาเนียลประสบนิมิต เขาก็ได้รับการแต่งตั้งด้วยเช่นกัน

ครั้งแรกที่เขาถูกกาเบรียลแต่งตั้งนั้นเกิดขึ้นหลังจากที่เขาได้เห็นเสาแดงแห่งพระคริสต์ผู้ทรงพระสิริ และประสบการณ์นั้นทำให้เขาอยู่ใน “ภวังค์หลับลึกคว่ำหน้าลงอยู่ และหน้าของข้าพเจ้าหันสู่พื้นดิน” นิมิตนั้นได้ก่อให้เกิดการแยกออกจากกัน เพราะบรรดาผู้ที่อยู่กับเขา “ไม่เห็นนิมิตนั้นเลย แต่ความสับสนอันยิ่งใหญ่หลวงได้ตกเหนือเขาทั้งหลาย จนเขาพากันหนีไปซ่อนตัว” ในความผิดหวังครั้งแรก เยเรมีย์ “นั่งอยู่ตามลำพัง เพราะพระหัตถ์ของพระเจ้า” และในเบลเทซซาร์ “กำลังก็ไม่เหลืออยู่ในข้าพเจ้าเลย” “เพราะว่า” “ความงามสง่าของ” เขา “กลับกลายเป็นความเสื่อมทรามในตัวข้าพเจ้า และ” เขา “ก็ไม่มีกำลังเหลืออยู่เลย”

เมื่อกาเบรียลสัมผัสดาเนียลเป็นครั้งแรกแล้ว กาเบรียลจึงให้ดาเนียลทรุดตัวลงคุกเข่าพร้อมทั้งยื่นฝ่ามือลงกับพื้น แล้วท่านได้บัญชาให้ดาเนียลเข้าใจถ้อยคำที่ท่านกล่าวและลุกขึ้นยืน ซึ่งดาเนียลก็กระทำตาม แม้จะยังตัวสั่นอยู่ก็ตาม จากนั้นกาเบรียลจึงอธิบายแก่ดาเนียลโดยละเอียดถึงสิ่งที่ได้เกิดขึ้นตลอดยี่สิบเอ็ดวันแห่งการไว้ทุกข์ของดาเนียล ท่านชี้แจงว่า ภายหลังจากที่ได้ต่อสู้กับบรรดากษัตริย์แห่งเปอร์เซียตลอดยี่สิบเอ็ดวัน มีคาเอลได้ลงมาจากสวรรค์เพื่อเข้าร่วมในการศึก

แล้วกาเบรียลจึงมาหาเพื่อตอบคำอธิษฐานของดาเนียลและอธิบายแก่ดาเนียลว่า “what shall befall thy people in the latter days.” เมื่อมีคาเอลลงมาจากสวรรค์แล้ว
กาเบรียลก็ถูกส่งมาเพื่ออธิบายเรื่องยุคสุดท้ายแก่ดาเนียล

คำอธิบายของกาเบรียลได้ถูกมอบแก่ดาเนียลเมื่อสิ้นสุดยี่สิบเอ็ดวันแห่งการไว้ทุกข์
ซึ่งในการประยุกต์แบบบรรทัดบนบรรทัดของวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด
เป็นตัวแทนของเวลาที่เอเสเคียลในบทที่สามสิบเจ็ดได้รับพระบัญชาให้พยากรณ์ต่อกระดูกแห้งถึงสองครั้ง
เพื่อให้ผู้พยากรณ์ทั้งสองลุกขึ้นจากหลุมศพของตน
เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อมีคาเอลลงมาจากสวรรค์และทำให้ร่างของโมเสสเป็นขึ้นมาอีกครั้ง
ขณะเดียวกันก็ปฏิเสธที่จะโต้ตอบกับซาตานในพระธรรมยูดา ดาเนียลยังจะต้องได้รับการแต่งตั้งอีกสองครั้งภาย
หลังจากที่กาเบรียลได้ให้ภาพรวมของวันทั้งหลายแห่งการไว้ทุกข์แก่เขาแล้ว

หลังจากกาเบรียลกล่าวจบ ดาเนียลก็ “ซบหน้าลงถึงดิน และเป็นไป” แล้วพระคริสต์เองได้ “ทรงแตะ” ที่
“ริมฝีปาก” ของดาเนียล จากนั้นดาเนียลก็ “อ้าปาก” ของตน “และพูด
และกล่าวแก่ท่านผู้ซึ่งยืนอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้าว่า โอ นายของข้าพเจ้า เพราะนิมิตนั้น
ความทุกข์ระทมของข้าพเจ้าจึงกลับมาท่วมทับข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ไม่มีกำลังเหลืออยู่เลย
เพราะผู้รับใช้ของนายของข้าพเจ้าผู้นี้จะพูดกับนายของข้าพเจ้าผู้นี้ได้อย่างไร? เพราะสวนข้าพเจ้านั้น
ในทันใดไม่มีกำลังเหลืออยู่ในข้าพเจ้าเลย ทั้งไม่มีลมหายใจเหลืออยู่ในข้าพเจ้าอีกด้วย”

ประสบการณ์แห่งการได้เห็นและสนทนากับพระคริสต์ทำให้ดาเนียลถ่อมตนลงจนคลุกอยู่ในผงคลี เขาเป็นไป
และคงจะยังคงเป็นเช่นนั้นอยู่ หากพระคริสต์มิได้ทรงแตะริมฝีปากของเขา
ดังที่ริมฝีปากของอิสยาห์ได้ถูกแตะด้วยถ่านจากแท่นบูชา.

เราจะศึกษาต่อไปในบทความถัดไป

“เมื่ออิสยาห์ได้เห็นการสำแดงถึงพระสิริและความโอ้อวดระการแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่าน
ท่านก็ถูกท่วมทับด้วยความสำนึกถึงความบริสุทธิ์และความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า
ความแตกต่างนั้นช่างคมชัดยิ่งนัก ระหว่างความสมบูรณ์พร้อมอันหาที่เปรียบมิได้ของพระผู้สร้างของท่าน
กับวิถีแห่งบาปของบรรดาผู้ที่รวมทั้งตัวท่านเองด้วย
ซึ่งเนิ่นนานมาแล้วได้ถูกนบรรมอยู่ท่ามกลางประชากรที่ทรงเลือกไว้แห่งอิสราเอลและยูดาห์!
‘วิบัติแก่ข้าพเจ้า!’ ท่านร้องขึ้นว่า ‘เพราะข้าพเจ้าพินาศแล้ว; เพราะข้าพเจ้าเป็นคนริมฝีปากไม่สะอาด
และข้าพเจ้าอาศัยอยู่ท่ามกลางชนชาติที่มีริมฝีปากไม่สะอาด; เพราะตาของข้าพเจ้าได้เห็นพระมหากษัตริย์
คือพระยาห์เวห์จอมโยธาแล้ว’ ข้อ 5
เมื่อท่านยืนอยู่ประหนึ่งว่าในแสงสว่างอันเต็มเปี่ยมแห่งการสถิตของพระเจ้า ภายในสถานบริสุทธิ์ชั้นในนั้น
ท่านก็ตระหนักว่า หากถูกปล่อยไว้ตามความไม่สมบูรณ์และความไร้ความสามารถของตนเอง
ท่านย่อมไม่อาจทำพันธกิจที่ได้รับการทรงเรียกนั้นให้สำเร็จได้โดยสิ้นเชิง
แต่เสราฟองค์หนึ่งถูกส่งมาเพื่อปลดเปลื้องความทุกข์ใจของท่าน
และเพื่อเตรียมท่านให้พร้อมสำหรับพันธกิจอันยิ่งใหญ่ของท่าน
ถ่านเพลิงก้อนหนึ่งจากแท่นบูชาถูกแตะลงบนริมฝีปากของท่าน พร้อมกับถ้อยคำว่า ‘ดูเถิด
สิ่งนี้ได้แตะต้องริมฝีปากของเจ้าแล้ว; และความชั่วช้าของเจ้าก็ถูกนำออกไป
และบาปของเจ้าก็ได้รับการชำระแล้ว’ แล้วจึงได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าตรัสว่า ‘เราจะใช้ผู้ใดไป
และผู้ใดจะไปแทนพวกเรา?’ และอิสยาห์ทูลตอบว่า ‘ข้าพเจ้าอยู่นี้ ขอทรงใช้ข้าพเจ้าไปเถิด’ ข้อ 7, 8.”

“ผู้มาเยือนจากสวรรค์ทรงบัญชาแก่ผู้สื่อข่าวซึ่งกำลังรอคอยว่า ‘จงไป และบอกชนชาตินี้ว่า
ท่านทั้งหลายจะได้ยินก็จริง แต่จะไม่เข้าใจ และจะได้เห็นก็จริง แต่จะไม่หยั่งรู้

จงกระทำให้อใจของชนชาตินี้ด้านขวา และทำให้หูของเขาหนัก และปิดตาของเขาไว้
เกรงว่าเขาจะเห็นด้วยตา และได้ยินด้วยหู และเข้าใจด้วยใจ และกลับใจใหม่ และได้รับการรักษาให้หาย' ข้อ
9, 10."

หน้าที่ของผู้เผยพระวจนะนั้นชัดเจนอยู่แล้ว

คือเขาจะต้องเปล่งเสียงขึ้นประท้วงต่อต้านความชั่วร้ายที่กำลังครอบงำอยู่

แต่เขาหวังเกรงที่จะรับงานนั้นไว้โดยปราศจากหลักประกันแห่งความหวังบางประการ "องค์พระผู้เป็นเจ้า
อีกนานเท่าใด?" เขาทูลถาม ข้อ 11 จะไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดในหมู่ประชากรที่ทรงเลือกสรรของพระองค์เลยหรือ
ที่จะเข้าใจและกลับใจเสียใหม่ และได้รับการรักษาให้หาย?

"ภาระแห่งจิตวิญญาณของเขาเพื่อเห็นแก่ยูดาห์ผู้หลงผิดนั้นจะไม่ต้องแบกไว้โดยเปล่าประโยชน์

พันธกิจของเขาจะไม่ปราศจากผลโดยสิ้นเชิง ถึงกระนั้น

ความชั่วร้ายทั้งหลายซึ่งทวีจำนวนขึ้นมามากหลายชั่วอายุคนก็ไม่อาจถูกกำจัดออกไปได้ในสมัยของเขา
ตลอดชีวิตของเขา

เขาจะต้องเป็นครูผู้มีความอดทนและกล้าหาญ—เป็นทั้งผู้เผยพระวจนะแห่งความหวังและแห่งคำพิพากษา

เมื่อพระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จลุล่วงในที่สุดแล้ว ผลอันบริบูรณ์แห่งความพยายามของเขา

และแห่งการงานของบรรดาผู้สื่อสารที่สัตย์ซื่อทั้งหลายของพระเจ้า จะปรากฏให้เห็น

จะมีชนที่เหลืออยู่ส่วนหนึ่งได้รับความรอด เพื่อให้สิ่งนี้บังเกิดขึ้น

ข่าวสารแห่งคำเตือนและคำวิงวอนจะต้องถูกประกาศแก่ชนชาติที่กบฏนั้น

ดังที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประกาศว่า 'จนกว่าหัวเมืองทั้งหลายจะร้างไร้ผู้อาศัย และเรือนทั้งหลายจะไร้ผู้คน

และแผ่นดินจะรกร้างอย่างสิ้นเชิง และพระยาห์เวห์ได้ทรงข่มมนุษย์ให้ไปไกล

และจะมีการทอดทิ้งครั้งใหญ่ท่ามกลางแผ่นดินนั้น' ข้อ 11, 12."

"การพิพากษาอันหนักหน่วงซึ่งจะตกมาถึงผู้ไม่ยอมกลับใจนั้น—สงคราม การเนรเทศ การกดขี่

การสูญเสียอำนาจและเกียรติยศท่ามกลางบรรดาประชาชาติ—สิ่งทั้งปวงเหล่านี้จะต้องมาถึง

เพื่อว่าบรรดาผู้หิวโหยเห็นในเหตุการณ์เหล่านี้ว่าพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงกริ้วกำลังทรงกระทำอยู่

จะได้ถูกนำให้กลับใจใหม่

ชนสิบเผ่าแห่งอาณาจักรฝ่ายเหนือในไม่ช้าจะต้องกระจัดกระจายไปท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย

และนครต่าง ๆ ของพวกเขาจะถูกทิ้งให้รกร้าง

กองทัพผู้ทำลายล้างของประชาชาติศัตรูจะกวาดผ่านแผ่นดินของพวกเขาซ้ำแล้วซ้ำอีก

แม้กระทั่งในที่สุดเยรูซาเล็มก็จะล่มสลาย และยูดาห์จะถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย ถึงกระนั้น

แผ่นดินแห่งพระสัญญาจะไม่ถูกทอดทิ้งอย่างสิ้นเชิงตลอดไป พระดาร์สยืนยันของผู้มาเยือนจากสวรรค์แก่

อิสยาห์ คือว่า: 'จะยังมีหนึ่งในสิบเหลืออยู่ในนั้น และเขาทั้งหลายจะกลับมา และจะถูกเผาผลาญอีก

เปรียบดังต้นเทเรบินธ์และต้นโอ๊ก ซึ่งแม้เมื่อต้องโค่นล้ม ตอยังเหลืออยู่ในนั้น

ดังนั้นพงศ์พันธุ์บริสุทธิ์จะเป็นตอของแผ่นดินนั้น' ข้อ 13."

"ความมั่นใจในความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ที่สุดในที่สุดแห่งพระประสงค์ของพระเจ้า

ได้นำความกล้าหาญมาสู่จิตใจของอิสยาห์

จะเป็นไรไปแม้ว่าอำนาจทั้งหลายของโลกจะจัดกำลังขึ้นต่อสู้กับยูดาห์?

จะเป็นไรไปแม้ผู้สื่อสารขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะเผชิญกับการคัดค้านและการต่อต้าน?

อิสยาห์ได้เห็นกษัตริย์ คือองค์พระผู้เป็นเจ้าจอมโยธาแล้ว; ท่านได้ยินบทเพลงของเสราฟิมว่า

'แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มด้วยพระสิริของพระองค์;' ท่านได้รับพระสัญญาว่าข่าวสารทั้งหลายของพระยาห์เวห์

ที่มีต่อยูดาห์ผู้ถอยหลังจะมาพร้อมกบฏอำนาจแห่งการทรงชักนำให้สำนึกผิดของพระวิญญาณบริสุทธิ์;

และผู้เผยพระวจนะก็ได้รับกำลังใจให้พร้อมสำหรับงานที่อยู่เบื้องหน้าท่าน ข้อ 3

ตลอดภารกิจอันยาวนานและตรากตรำของท่าน ท่านได้พบพาคความทรงจำแห่งนิมิตนี้ติดตัวไปเสมอ

เป็นเวลาหกสิบปีหรือมากกว่านั้น

ท่านได้ยืนอยู่ต่อหน้าบรรดาบุตรแห่งยูดาห์ในฐานะผู้เผยพระวจนะแห่งความหวัง
กล้ายังขึ้นและยังขึ้นอีกในการพยากรณ์ของท่านถึงชัยชนะในอนาคตของคริสตจักร” Prophets and
Kings, 307–310.